

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) prejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 149.

V Ljubljani, v ponedeljek 3. julija 1893.

Letnik XXI.

Razdelitev okrajev po narodnostih.

V sobotni številki smo že govorili o tej stvari ali baš sobotni „Narod“ nas sili, da izpregovorimo še jedenkrat. Da je neosnovana „Narodova“ trditev, da nas vodi le sovraštvo do Mladočehov, vedó pač naši čitatelji. Ravno tako, kakor pri drugih strankah, smo tudi pri Mladočehih pohvalili, kadar so storili kaj pametnega, o čemer je bilo pričakovati, da bo koristilo češkemu narodu.

To smo opetovano storili. Celó hvalili smo jih, da so se uprli nekaterim določbam dunajskih punkcij, o katerih sodimo, da niso v prid Čehom. Ni dolgo tega, ko smo obsojali postopanje drugih strank, zlasti levičarjev, proti Mladočehom v avstrijski delegaciji. Sevéda tega naj nikdo ne pričakuje od nas, da bi odobraval, če Mladočehi sklepanje v deželnem zboru preperejo z razgrajanjem.

Le pomislimo, kam pridemo, če bi take stvari prišle v navado. Danes bi škodovale Nemcem, jutri pa Slovanom, in prav za prav poslednjim mnogo večkrat. Položaj Nemcev v Avstriji je že tak, da že izhajajo brez vsakega izboljševanja, drugačen je pa položaj Slovanov. Še marsikaj nam je treba, in z našimi potrebami se bodo morali zastopi še večkrat pečati. Kadar dobimo Slovani s svojimi zavezniki večino v kakem zastopu, bodemo morali siliti, da se za nas kaj stori.

Nemci pa imajo tudi dovolj surovih elementov, kateri bi gotovo preperečili vsako sklepanje, da se sedaj mladočeški recept dobro obnese. Posebno se je bati, da bi izvrševalni zakon k članu XIX. državnih osnovnih zakonov preperečili s kričanjem, ako bomo kedaj tako srečni, da pride v ugodni obliki na vrsto.

Da je „Politik“ že dokazala, da mi ne vémo, za kaj da gre, vé pač le „Narod“ sam. Nikakor nam ni trebalo pouka „Politike“, da bi Nemci radi v jednom delu dežele gospodarili, ako že v vsej ne morejo. Ali zastaviti si pa moramo vprašanje, če ni bolje, če Nemci gospodarijo v nemških delih dežele, nego bi pa kdaj gospodarili v vsi deželi. Sedaj je poslednje zmirom še lahko mogoče, in če bo šlo po poti, katero so Mladočehi nastopili, celó precéj verjetno. S svojim vednim napadanjem utegnejo Mladočehi doseči, da se konservativni veleposestniki umaknejo političnemu delovanju, pa imajo Nemci večino v deželnem zboru in so gospodje v deželi. Pa tudi tako lahko dobé večino, če pride na krmilo vlada, ki bo Nemcem bolj naklonjena, nego je sedanja.

Odločuje skupina veleposestnikov in v tej skupini je pa večina odvisna le od malo glasov. Več veleposestnikov je pa omahljivih in voli, kakor se od zgoraj dá migljeji.

Vse drugače bi da bilo, ko bi se nadaljevala sprava in bi se premenil deželnozbornski volilni red, da bi veleposestniki volili po več volilnih okrajih. Nemci bi ne zmagali v vseh volilnih okrajih in večine v deželnem zboru bi ne mogli več dobiti. Premisliti je torej treba, ali Nemci ali Čehi z nadaljevanjem sprave več pridobé.

Nemci bi tudi ne postali tako neomejeni gospodarji v češkem delu dežele, kakor nekateri trdijo. Tako bi se šole za narodne manjšine potem prevzele na deželni račun in Nemci bi njih snovanja

več ne mogli tako ovirati, in bi tudi toliko povoda ne imeli, nego sedaj, ko te šole vzdržujejo občine.

Posebno menda misli, da je „Slov. Narod“ s tem nas udaril, da navaja, da nas ošteva staročeska „Politik“. Na to mu lahko povemo, da mi nikakor ne priznavamo, da je že vse dobro, kar prihaja od staročeske strani. Sploh pa staročeska stranka močno gine, najglavnejši vodje kakor doktor Rieger, Mattuš so se odtegnili javnemu življenju, drugi so pa iz strahu pred mladočeskimi agitacijami nastopili pot, ki se v marsičem dosti loči ne od mladočeške. Tako je mogoče, da Staročehi sedaj pobijajo ali vsaj odlašajo to, kar so sami odobrili. „Politik“ je poslednja leta se faktično precej premenila in že semtertja odločno vleče z Mladočehi, če tudi še vedno hrani staročeski videz. Čuti se nanjo pritisk narodnega mišljenja zbezanega po mladočeskimi agitacijah.

Tukaj naj povemo še, da je „Sl. Narod“ zlasti leta 1890 opetovano v več člankih zagovarjal razdelitev okrajev po narodnosti na Štajerskem in Koroškem in to skoro proglašal za neki program. Dokler se pa sedanji zakon o razdelitvi okrajev ne premeni, ni misliti, da bi se moglo tako razdeljenje okrajev po narodnosti izvršiti, ker bi štajerski in koroški deželni zbor gotovo ugovarjala. Mislili bi torej bili, da bodo pri „Narodu“ veseli nameravane premembe zakona, s čimer bi se jako olajšalo izvrševanje tega, kar so tako goreče zagovarjali. V soboto smo izrekli pomislek, če morda radikali od tega časa svojega mnenja niso premenili, ker poznamo njih nestanovitnost, in vidi se, da smo imeli prav.

Shod narodnih poslancev dne 2. oktobra 1890. leta v Ljubljani se je izrekel, da se osnuje poseben namestniški oddelek za slovenski Štajer. Kdor pozna razdelitev okrajev na Štajerskem, bo pač vedel, da bi osnova posebnega oddelka le tedaj imela pravo korist za Slovence in pravi pomen, če se izvede razdelitev okrajev po narodnosti. Slovenski narodni zastopniki so to gotovo dobro premislili in lahko rečemo, da so zmatrali tako razdelitev za potrebno, za potrebno pa tudi vse, kar pospeši tako razdelitev.

Končno nam „Narod“ očita, da se vjemamo z „Neue Freie Presse“ gledé južne železnice, Bolgarske in bolgarski srečk. Kar so tiče južne železnice, lahko rečemo, da mi nikdar nismo bili proti podržavljenju, pa tudi ne proti kaki reformi tarif. Gledé Bolgarske pa mi lahko rečemo, da smo zagovarjali samostojnost in zjedinenje Bolgarov, ko jo je „Neue Freie Presse“ pobijala in smo svoji politiki ostali dosledni do sedaj. Da se pa nismo ravnali po „Neue Freie Presse“ kaže to, da smo zagovarjali, da se premeni ustava v tem smislu, da se bodo kneževi otroci lahko odgojili tudi v katoliški veri, ko se „Slov. Narod“ ni mogel premagati, da bi ne bil potegnil z nasprotnim mnenjem „Neue Freie Presse“. O bolgarskih srečkah smo svoje stališče že tolikokrat pojasnili, da se nam ne zdi potrebno stvari zopet ponavljati. V tem oziru se nam pač zdi „Slov. Narod“ podoben oni babi, ki je vedno trdila: „Postriženo je, postriženo“!

Da mi nismo očitanja praške „Politike“ mirno utaknili, se je pač „Slov. Narod“ že v soboto prepričal. Prepričal se je tudi, da naglost ni dobra in ko bi bil še jeden dan počakal z napadom na nas, obvaroval bi bil sebe velike blamaže.

Trojna slavnost.

Iz Zagreba, 29. junija.

Letošnji mesec junij je kaj znamenit za Hrvatsko. V tem mesecu so se namreč proslavile tri svečanosti, ki so v vsakem pogledu povzdignile ponos naroda hrvatskega. Prva slavnost, ki se je vršila v spomin grofa Janka Draškovića, je pokazala, da se je ideja hrvatska, katero je veliki pokojnik pomagal buditi, popolnoma probudila ter ves hrvatski narod obvezela od najnižjih do najvišjih stanov. Pogreb grofa Janka Draškovića bila je prava narodna manifestacija probujenega hrvatskega naroda. Vsi naši narodni protivniki so mogli pa tudi sprevideti, da je brezvspešno, ustavljati se našim zahtevam ter jih dušiti z nasilnimi sredstvi. Hrvat-Slovan je tukaj zmagal in protivnik mora za vselej osramočen zapustiti bojno polje.

Druga slavnost se je proslavila 24. in 25. junija v spomin sijajne zmage kristijanov nad Turki pred 300 leti. 22. junija leta 1593 premagali so po hudi, krvavi borbi združeni Hrvati in Slovenci svojega najhujega sovražnika. Ves tedanji krščanski svet se je takrat radoval te sijajne zmage, katero je sam Bog podelil hrabrim krščanskim borilecem. Saj je bil pa tudi že skrajni čas za Hrvate in Slovence, da se je ustavilo napredovanje turške vojske. Da je padel Sisek, zgubljeni ne bi bili samo „ostanki hrvatskega kraljestva“, nego tudi brž ko ne sosedna Kranjska in Štajerska. Le pogumnosti Andreja Turjaškega in Toma Erdeda ter njihovih čet se je zahvaliti, da se je odbil poslednji najhujši napad na naše zemlje.

Da je bila krščanska zmaga pri Sisku tedanjim krščanskim vladarjem velike znamenitosti in važnosti, najbolji so dokazi pohvale in odlikovanja prvim junakom v tej borbi, posebno še Andreju Turjaškemu in Tomi Erdedu, od samega papeža Klemenca VIII., cesarja Rudolfa II. in španjskega kralja Filipa II. Pa je tudi bitka pri Sisku svetovnega pomena, kajti po tej krščanski zmagi je potemnila turška bojna slava, a kristijani do sedaj v defenzivi stopijo v ofenzivo naproti svojemu krvnemu sovražniku. Važnosti te zmage nočejo nam seveda današnji naši protivniki priznati, pa tudi molčé o njej, če je le mogoče. Ali prava nepristrana zgodovina je že zdavnej priznala venec slave onim junakom, ki so v tej bitki sodelovali, in to so bili Hrvati in Slovenci. Zatorej sta pa tudi oba naroda proslavila ta dan na najsvečaneji način, Slovenci v Ljubljani, Hrvati v Sisku. Oba naroda proslavljala sta svoje junake, ki so bili složni v obrambi svoje domovine in vere krščanske. In kakor je takrat zedinjevala oba naroda ljubezen dó vere in domovine ter ju navduševala v nejednakej borbi, tako je tudi zdaj splošna želja izražena na obeh straneh, da se oba naroda v isti medsebojni ljubezni vzdržita tudi v bodočnosti, kajti le na ta način jima je mogoča zmaga nad današnjimi sovražniki. Svečanosti v Sisku in v Ljubljani ste nam svedok, da smo složni in da je bodočnost nedvojbeno naša.

26. junija so ovenčali po Rendiću izdelani in ta dan odkriti spomenik Frana Gundulića v Dubrovniku Hrvati in Srbi, katerim so se pridružili tudi Slovenci. Če tudi je ta svečanost imela poglavito hrvatski značaj, vendar se je pred spomenikom „slovenskega“ pesnika — tako so se takrat zvali dubrovniški pesniki — zbralo mnogo Srbov in ne-

koliko zastopnikov Slovencev; tedaj so bila zastopana pri tej svečanosti tri najbližja slovanska plemena. Iz izjav zastopnikov vseh treh plemen se iskreno priznaje medsebojna solidarnost, kar je za sedanje naše politične odnose velike važnosti. Do zdaj se se naši sovražniki okoriščevali z našo neslogo, posebno z neslogo med Hrvati in Srbi. Dovolj je bilo prepira med nami, združimo se in poravnajmo naše domače malenkostne razmirice sami brez tujih posrednikov, ki gledajo vedno le škoditi nam.

Pred spomenikom slavnega pesnika, ki je mil in drag Hrvatom in Srbom in ljubljem od ostalega Slovanstva, saj je on že več nego pred 200 leti opominjal Slovanstvo na slogu v svojem neumrlim „Osmanu“, naj ponehajo naši medsebojni prepiri in zmaga je naša. Lepšega spomina in večje koristi od te slavnosti pač nam ni mogoče pričakovati, nego bi bila po slavnem pesniku zaželena sloga slovanska.

Davčna preosnova.

(Dalje in konec.)

10. Konečne opazke.

Kedar se gré za nove davke, moramo biti previdni in ljudski zastopnik se ne sme dati omamiti po lepo donečih obljubah. Zato so se zjedini nekateri člani davčnega odseka, osobito oni, ki so zastopniki kmečkega stanu in so se posvetovali, kako bi se dali obvarovati kmečki posestniki ne le silno sitnega vsakoletnega napovedovanja svojih prihodkov, ampak tudi krivičnega obremenjenja.

Ker je vlada sama vzela v nekem računu kot podlago izračunanju čistega osebnega prihodka katastralni čisti prinos, dalje ker se je ta svoječasnno zračunil po dejanskih razmerah, zato trdijo ti zastopniki kmetijskega ljudstva, da se mora vzeti sploh ta prinos za podlago.

Vendar se tej zahtevi kmečkih zastopnikov silno protivijo poslanci mest in trgov, pa tudi vlada, ki je pa vsaj v toliko pripravljena odnehati, da bi se pri paragrafu, ki vlado pooblašča, da sme deliti oprostitev od pokladanja fasij ali napovedb, sprejela posebna določba, po kateri bi bili izvzeti vsaj mali in srednji kmečki posestniki, katerih čisti katastralni prinos ne presega n. pr. svote 300 do 400 gld. od dolžnosti osebnega davka.

Pri nas na Kranjskem in večinoma povsod kjer bivajo slovenski kmetovalci, je ogromna večina kmečkih posestnikov, ki nimajo katastralnega čistega prinosa nad 300 gld. Če ta obvelja olajšava, o kateri se je finančni minister meni precej ugodno izrazil, ter se v zakonu jasno izreče, potem je stvar na dobrem in naši kmečki gospodarji bodo rešeni grozne sitnosti, da bi morali vsako leto napovedovati, koliko so pridelali, koliko so na trgu prodali, koliko doma porabili za posle, koliko za svoje otroke itd.

Zanimive so razprave, ki se vrše v davčnem odseku gledé tega vprašanja, o katerih izidu pa bom v posebnem dopisu poročal.

Sklepam ta spis z željo, da bi to služilo v pojasnilo in spodbujajo; pridno naj prebirajo vlasti kmečki posestniki in obrtniki vsebinsko silno važnega novega davčno-preosnovnega načrta, po katerem misli vlada prenarediti ves davek. Morda bo zopet mnogo desetletij, morda še več časa preteklo, preden se bo celi davčni način predelal. Veljal bo tedaj tako preosnovani davek za dva ali še več rodov, zato je treba, da se tako vredi, da ne bo itak že zelo preobloženim davkoplačevalcem še v večjo obremenjenje.

Časi so resni, najboljša zaslomba družinskega reda v človeški oziroma državni družbi jela se je majati, kmečki in mali obrtni stan pešata, obrtni stan bije trd boj za svoj obstanek proti velikim tovarnam, kmečki stan pa vzdihuje pod jarmom ogromnih dolgov. In ko ta stebra človeškega družbinskega reda pokata in se šibita, merodajni faktorji mirno čakajo kaj bo, namesto da bi se še o pravem času zdramili in napotili se na rešitev socialnega vprašanja po zlatih naukah velikega Leona XIII.

Ze vzdiguje socialni demokratizem svojo roko, zato Bog daj, da bi vlada in državni zastop zadela pravo pot, in vse storila v okrepitve omenjenih dveh stebrov, katera naj postaneta zopet to, kar sta bila popred, pravo zavetišče krščanskega reda, s tem pa trdna zaslomba celi človeški družbi.

Ta opis nove davčne preosnove izročam vam, dragi rojaki, želeč da se o njem posvetujete; da pa

tudi svojim zastopnikom, poslancem na volilnih shodih poveste, kaj sodite vi o tem in kako želite, da se to prevažno vprašanje ima rešiti. Poslanci bodo gotovo radi zbirali se z vami v skupno posvetovanje, kar tudi oni želé, da se vsa stvar srečno izvrši. —é.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Ponesrečena mladočeška agitacija.

Predzadnji teden je bila birma v Polički na Češkem. To mesto pa ima mladočeški zastop. Ta zastop je pa sklenil, da se ne udeleži vsprejema kraljevogrškega škofa Brynycha. Nadejal se je, da bode tudi prebivalstvo potegnulo ž njim. Člani „Sokola“ in pa socialni demokratje so pa po mestu agitovali, da se škofu ne priredi nikak slovesen vsprejem. Prebivalstvo pa agitatorjev ni poslušalo, temveč je postavilo slavolok, okinčalo hiše in z vso spodobnostjo vsprejelo višjega duhovnega pastirja. K vsprejemu prišla so društva z zastavami in godbo, šolska mladina in mnogobrojno družega naroda. Mladočeški voditelji so nevoljni od strani opazovali ta sprejem, ki jim je pričal, da večidel prebivalstva še nikakor ni na njih strani in kazal, da se že približuje konec njih slavi. Ljudstvo je verno in se neče udati mladočeški komandi. Agitacije proti vsprejemu škofa so se le ljudem odprle oči, da so bolje spoznali Mladočehe.

Mladočeht. Radikalnejši elementi mej Mladočehi že res tako postopajo, da je dvomiti, če so pri zdravi pameti. Naj se sodi o Plenerjevem političnem delovanju, kakor hoče, ali naravnost smešno je pa, če se zaradi tega začenja agitacija, da bi se mu zbranila vsaka pot na Češko. Sklical se je bil v praškem Novem Mestu shod, na katerem bi se posvetovali o tej stvari. Da se je pa celó pametnejšim Mladočehom ta shod zdel neumen, kaže to, da se je zbralo samo osemdeset oseb in je izostalo več oseb, o katerih se je mislilo, da bodo govorile. Vladni komisar je sklicujoč se na določbe osnovnih zakonov prepovedal razpravo o tem, da se Plenerju zabrani prihod na Češko. Mestni odbornik Sokol je izrekel začudenje, da se razpravljanje ne dovoljuje, ko se je shod dovolil. Prišli so državljani od daleč, ne boječ se zgube časa in pota. Vladni komisar je odgovoril, da se je shod bil sicer naznanil, ali program shoda se pa ni bil priložil. Vlada si niti misliti ni mogla, da se bode o tem razpravljalo in zatorej shoda ni prepovedala. Ljudje, ki hodijo na shode s takimi programi, pa morajo pač imeti od več časa. — Pri točki „razni predlogi“ je mestni odbornik Březnovsky rekel, da je češki deželnozborski volilni red pomanjkljiv, moral bi imeti določbo, da noben tujec ne more biti deželni poslanec na Češkem. Kako pride Plener do tega, da se košati na Češkem? Seveda govornik ni pomislil, da Plener na Češkem ni popolnoma tujec. Rodil se je v tej deželi in tudi velik del svojega življenja ondu prebil. Vladni komisar pa tudi o tem ni pustil razpravljati in je razpustil shod. Tako postopajo ljudje, ki hočejo še za liberalne veljati. Na Dunaju se je v delegacijah naglašalo, da je Plener s svojim netaktnim postopanjem proti mladočeškim delegatom razžalil češki narod sam, ravno tako dosledno je sedanje postopanje proti Plenerju razžaljenje onih čeških deželanov, katere on zastopa v deželnem in državnem zboru. Seveda Plener naj pa tudi pomisli, da je on s svojim netaktnim postopanjem zakrivil nevoljo proti sebi in naj v bodoče drugače postopa, če hoče igrati kako vlogo v politiki.

Osnova češkega deželnega narodnega društva za Moravsko. Po sklepu shoda zaupnikov češke narodne stranke na Moravskem se je osnovalo te dni deželno narodno društvo za Moravsko, katero bode nekako vodilo delovanje moravskih Staročehov. Pri osnovi tega društva so bili državni poslanci Fanderlik, Helcelet, Kulp, Roskošny in Začek. Dr. Helcelet in dr. Otokar baron Pražak sta govorila o tem, da se Nemci pritožujejo, da Čehi hočejo uničiti nemške trgovce in obrtnike. Govornika sta dokazala, da so Nemci začeli najprej borbo proti češkim trgovcem in še le potem so Čehi začeli priporočati: Svoji k svojim, kar bodo priporočali tudi za naprej. Fanderlik je pa naglašal, da Čehi morajo pred vsem gledati na to, da preprečijo popolno zmago nemških liberalcev. Potrebno je pred vsem, da se osnuje trdna večina v državnem zboru, ker Čehom preti ponovljen Bachov absolutizem. Odvetnik dr. Šromata je pa dobro osvetil

delovanje Mladočehov na Moravskem, ki narodu kdo ve kaj obetajo, ali dosedaj še neso ničesar dosegli. Pojasnil je posebno puhlost mladočeškega radikalizma. Mladočehi neso niti resni niti radikalni možje, zato tudi ničesa ne dosežejo. Izvolili so dr. Šroma predsednikom novega društva in deset odbornikov.

Nemški državni zbor se snide jutri in kmalu se bode pokazalo, ima li res vlada večino za vojaško predlogo. Kakor stvari sedaj stoje, bodo odločili Poljaki. V prejšnjem državnem zboru so bili za vojaško predlogo, ali v njih klubu se je bilo odločilo le z majhno večino, da glasujejo za njo. Pri novih volitvah je pa baje voljenih nekaj novih poljskih poslancev, o katerih se pa misli, da ne bodo glasovali za vojaško predlogo. Z novimi volitvami se je pa vendar le nekaj pridobilo, če tudi zmaga vojaška predloga. Ze v prestolnem govoru se bode naglašalo, da se stroški za vojaško predlogo ne pokrijejo z novim obremenjenjem nižjih stanov. To se obeta zaradi tega, ker bi drugače protisemitje ne glasovali za vladno predlogo in protisemitje so pa postali že faktor, s katerim se mora poštovati. Prijatelji nižjega prebivalstva morejo biti zadovoljni, da se je z volitvami vsaj preprečilo novo obremenjenje nižjih stanov.

Bolgarija. V Bolgariji se je osnovala neka nova opozicija in začela izdajati svoj list v Sofiji. V novi opoziciji so štirje bivši ministri in kakor se iz prvih številkih njih lista razvidi, teh gospodov ne vodijo kaka stalna načela, temveč le nasprotstvo do Stambolova. V Bolgariji jih je mnogo, ki so nevoljni, da tako dolgo vlada Stambolov. Radi bi, da bi se spreminjevala vlada, kakor so se v začetku bolgarske samostojnosti, ko so se vedno menjali ministri. Posebno Radoslavov že dolgo ruje proti Stambolovu, ker bi rad prišel na njegovo mesto. Radoslav je jako nadarjen mož, bil je že večkrat minister, jedenkrat celo ministerski predsednik, ali ima to slabost, da se nikdar s svojimi tovariši razumeti ne more. Najbrž tudi v opoziciji ne bode dolgo skupno postopal s svojimi drugovi, temveč kmalu nastopi svojo pot.

Norton. Preiskava proti Nortonu vrši se dalje. Preiskovalni sodec Athalin zaslišava priče. V soboto bila sta zaslišana tudi dva uradnika angleškega veleposlaništva. Zaslišani poslanec Déroulède ni hotel ničesa povedati prijateljem, kaj ga je vprašal sodec. Rekel je samo, da se mu je politika popolnoma pristudila in se za kaka štiri leta preseli na kmete in niti političnih listov ne bode več čital. Déroulède je bil na Francoskem najgorečnejši oznanjevalec maščevanja proti Nemčiji za poraze 1870. leta, in je delal za zvezo z Rusijo. Zaradi tega je vsekako pomenljivo, da se on odtegne politiki. Menda je spoznal, da ga drugi francoski politiki prav ne razumevajo. — Norton se pa ne bode pred sodiščem imel zagovarjati le zaradi ponarejenih papirjev, temveč tudi zaradi dvoženstva. Leta 1877. leta se je bil z neko žensko poročil pred francoskim konzulom v Suez. Čez štiri leta je pa zapustil soprogo in se v Gibraltar z nova oženil, ne da bi bil od prve žene postavno ločen. To je sedanja preiskava pojasnila.

Cerkveni letopis.

Francoske novice.

Boj proti redovnicam se s satansko zlobnostjo nadaljuje. V Marselju je odbor za bolnišnice sklenil s 6 proti 4 glasovom, da se uvedejo namesto redovnic navadne postrežnice. Štiri mesece imajo še časa usmiljenke in potem bo 80 sestrâ brez — strehe. Ljudje so silno razburjeni. Meseca maja je bilo v Lurdu nebrojno romarjev. Bolnikov je bilo tudi veliko; mej njimi se jih je mnogo na naglem ozdravilo.

Zanimivo je pismo nekega zdravnika, tičeče se čudežnih ozdravljenj lurških. Priobčil ga je pred kratkim učeni dr. Rsisarie, tajnik znamenitega zdravniškega francoskega društva, kateremu je bilo pisano. Glasi se tako-le:

„Prosim Vas za važno uslugo; sicer nimam nobene pravice, da bi se na Vas obračal, samo dobrotljivost Vašega značaja mi dovoljuje upanje, da mi storite, kar Vas prosim.

Pred nekaj leti sem priobčil knjigo, v kateri sem zapisal krivično trditev o lurških romanjih. Uzrok temu so bili nauki in ideje, ki sem jih prinesel iz šole. Ta trditev pa me je težila kot budo očitanje v mojem notranjem življenju. Na vsak način sem skušal to popraviti. Povsod sem še to

storil, samo če je že kak izvod v arhivu vašega vseučilišča. Zato prosim, skazite mi ljubav, in pojte v knjižnico. Na strani, ki Vam jo naznanjam, izbrišite tisti nesrečni stavek, ki ga popolnoma preklicujem. Opišite mi, da bom miren. Vekomaj Vam bom hvaležen." Da bi le bilo več takih poštenjakov! — Katoliška Francija je lepo zastopana v Čikagu. Bratovščina narodne obljube presv. Sreju je poslala v razstavo raznovrstna statistične podatke in zapisnike vseh škofij, cerkvâ, kapelic, duhovnikov, katoliških časopisov itd. — Družba za razširjanje sv. vere je izločila svoj letopis v treh jeziki. — Konečno je na razstavi popolna statistika vseh dobrodelnih spomenikov krščanske ljubezni.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. julija.

(Katol. politični shod na Dolenjskem.) „Dolenjske Novice“ pišejo v zadnji številki z dne 1. julija: Večkrat smo že povdarjali v našem listu, koliko pomembo ima za slovenski narod slovenski katoliški shod, ki je bil vlansko leto v Ljubljani. Njegovi sklepi nam morajo biti vodilo za ravnanje naše bodi si v katerih koli razmerah, ako hočemo res doseči pravo časno in večno srečo. Pa kako bi tudi ne bilo tako, vsaj so se posvetovali in govorili o teh sklepih najboljši in najplemenitiši možje slovenski iz duhovskega in svetnih stanov, možje, ki so že dostikrat pokazali ne le z jezikom, ampak tudi z dejanjem, kako prisrčen jim je blagor milega naroda slovenskega? Kako bi moglo biti drugače, ko so naše početje blagoslovili ne le naši slovenski škofje, ampak celó glavar vesoljne cerkve, rimski papež. Toda obilen plod bode rodil oni shod le takrat, ako preidejo njega sklepi našemu narodu v kri in mozeg. Da se pa to zgodi, jih mora poznati. Storilo se je že marsikaj v ta namen; zlasti so naši katoliški listi pojasnjevali to in ono, ali vendar smemo trditi, da je potreba še prav dosti dela, predno bomo na Dolenjskem dosegli ono plemenito svrbo, posebno še radi tega, ker naši ljudje čujejo tudi marsikaj katoliškemu shodu nasprotnega. Ni dosti, samo pisati, marveč potreba je tudi ljudstvu z živo besedo kazati, kaj je bil katoliški shod in kaj namerava. Radi tega se je obrnil tukajšnji odbor osrednjega katoliškega odbora do gospodov v Ljubljani, naj blagovolé v Novem Mestu prirediti javni shod ter govoriti našim vrlim ljudem, kakor so to storili že v več krajih blizu Ljubljane. Z veseljem naznanjamo že danes, da so se nam gospodje prijazno odzvali ter obljubili, da pridejo v naše mesto. Shod bode 30. julija ali pa 6. avgusta. V prihodnji številki bomo naznanili čas in kraj shoda. Že sedaj pa vabimo prav prijazno vse svoje somišljenike, naj naše dobre ljudi pripravljajo in nagovarjajo, da se obilno udeležé shoda; tu se bodo prepričali, da katoliško ne govore in mislijo samo duhovni, ampak tudi učeni in imenitni svetni gospodje! Torej na shod v Novo Mesto!

(Petindvajsetletnico) svojega obstanka obhajalo je včeraj društvo tiskarjev na Kranjskem. Ob 11. uri dopoldne je bila slavnostna seja, h kateri so se sešli vsi društveniki in tudi lastniki ljubljanskih tiskarn ali njih zastopniki. Počastil je zbor tudi blagorodni gospod župan ljubljanski. Najprej je društvu predsednik, gosp. Fr. Hribar slikal delovanje tiskarskega društva v pretekli 25letni dobi ter naznanil, da je v spomin današnje slavnosti družba svojim dobrodelnim napravam pridružila še blagajno za podpiranje tiskarskih sirot, katera začne delovati z današnjim dném. Nato je blagajnik, gospod Val. Arselin stavil v imenu odbora in vtemeljeval predlog: naj društvo tiskarjev imenuje lastnike tiskarn in društvenega zdravnika gospoda dr. Drča častnimi člani, kar se sprejme enoglasno. G. prof. A. Zupančič kot zastopnik „Katoliške Tiskarne“ se zahvali v imenu lastništva svoje in drugih tiskarn za častilno imenovanje zlasti zaradi tega, ker je to odlikovanje gospodarjev znamenje, da hoče društvo tiskarjev tudi še nadalje ostati v lepi, prijazni zvezi z delodajalci, kar bode gotovo društvu v spodbudo. — V tej slavnostni seji so tudi tiskarski učenci ljubljanski poklonili društvu lepo spominsko diplomu v okvirju.

(Ogenj.) Na sv. Petra in Pavla dan zjutraj okoli 5. ure vnel se je umeten mlin posestnika J. Gvardija na Viru pri Dobu. Začelo je goreti v žlebovih, po katerih teče pšenica na kamna, najbrž so bili stroji premalo namazani. Po žlebovih se je

ogenj hitro razširil pod streho, ki je bila naenkrat vsa v ognju. Dobska in domžalska požarna bramba sta bili hitro na mestu pogorišča in sta po triurnem delu zadušili ogenj. Pogorela je vendar vsa streha na mlinu in hiši, tudi v mlinu je mnogo škode pri strojih in pšenici. Posestnik je bil zavarovan. Ljudje pravijo, da je to opomin božji: Posvečuj zapovedane praznike!

(Volitev župana.) Iz Hrenovic, dne 1. julija: Pri današnji volitvi bil je mesto pokojnega H. Kavčiča za nadžupana hrenoviške občine izvoljen gosp. Janez Debevec, posestnik v Slavinjah.

(Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani) vrše se vsprejemni izpiti za vstop v prvi razred v poletnem obroku dné 15. julija, počenši ob 8. uri zjutraj. — Učenci, ki želé delati ta izpit, morajo se spremljati od svojih starišev ali njih odgovornih namestnikov, dne 9. julija med 8. in 12. uro oglasiti pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesiti krstni list, in ako so doslej obiskovali ljudsko šolo, dotično obiskovalno spričevalo, ter plačati pristojbino 3 gl. 10 kr., katera pa se njim zopet vrne, ako vsprejemnega izpita ne zvrše z dobrim vspehom. Vnanji učenci se morejo k vsprejemnim izpitom oglasiti tudi tako, da pravočasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbino; a ti se morajo 15. julija pred 8. uro osebno predstaviti ravnatelju.

(Na celovski gimnaziji) končali so šolsko leto v nedeljo dne 2. t. m. Zrelostne preskušnje bodo od 4. do 8. julija.

(Nevihta.) S Koroškega: Na dan sv. Petra in Pavla napravila je huda nevihta mnogo škode po raznih krajih Koroške, zlasti okoli Sokovega, Sent Vida, v Rožni in Goriški dolini.

(Iz Slovenjegrada.) Dne 26. junija se je pripeljal Njih c. Visokost gospod nadvojvoda Ferdinand mlajši sin Njih c. Visokosti gospoda nadvojvode Karla Ludovika ob šestih popoldne s spremstvom v naše mesto, ter je vsakikrat tukaj prenočil. Celó mesto je bilo z zastavami okrašeno. Kakor smo videli, vihrale so tudi na zvoniku c. k. nadžupne cerkve v Šmartnu pri Slov. Gradcu, kjer se je bilo veliko ljudstva ob okrajni cesti zbralo, da bi Njih c. Visokost videli in pozdravili. Drugi dan bile so v Šmartnu taktične vojaške vaje in pri tej priložnosti je tudi počastil c. Visokost ondašnjega g. nadžupnika in dekana dr. Jos. Šuc-a s svojim pohodom.

(Misijon.) Z Razdrtega, oné 1. julija. Tu se je vršil od dné 24.—29. junija sv. misijon. Lepo pobožnost vodila sta prečast. gg. oo. K. Heidrich in Nežmah, zaključil jo je visokočastiti g. dekan in kanonik postojinski, ki je v praznik sv. Petra in Pavla blagoslovil misijonski križ in vodil procesijo s sv. rešnjim Telesom. Ljudstvo pod Nanosom se je za sv. misijon zelo zanimalo. Obhajanih je bilo 900. — Ob tej priložnosti se je ob enem blagoslovila nova soha Matere božje. Izdelal jo je g. Jožef Grošelj, kipar v Selcih, iz varaždinskega kamna, lično in po primerni ceni.

(Konec šolskega leta na ljudskih šolah ljubljanskih.) C. kr. mestni šolski svet je določil, da je tekoče šolsko leto na mestnih ljudskih šolah ljubljanskih skleniti v soboto, dne 15. julija.

(Oproščen.) Čast. g. Stojalowski, poljski duhovnik, ki so ga tožili najraznovrstnejših prestopkov in zločinov, mej drugim tudi razžaljenja Nj. Veličanstva v spisih, in da je s temi spisi dražil ljudi v sovraštvo do gosposke in do raznih stanov, je bil dné 29. junija po dolgotrajni preiskavi pred porotniki. Imenovani gospod je v svoji ljubezni do ljudstva zapisal marsikako trpko proti gosposki, plemičem in židom. Veliko je imel prestati zaradi tega. Porotniki so ga pa osvobodili.

(Šolska slavnost.) Iz Šel pri Šumbregu dné 22. jun. t. l.: Kdor se je količkaj zanimal za 300-letni spominski dan zmage pri Sisku, vé, da glavni junak in zmagovalec v bitki pri Sisku je bil neovrgljivo hrabri Andrej iz rodu „Turjaških“, kateri so imeli tudi nekdanji krasni grad „Šumbreg“ (nemški Schönberg) v posesti. Oče Andreju je bil Vuk Engelbert I. Turjaški in „Šumberški“. In ravno ta okolnost je dala povod, da smo iz lastnega nagiba sklenili, tukajšnji šolski mladini ta dan po svojih skromnih močeh prirediti nekoliko veselja ter ob enem vcepiti jej v nežna srca ljubezen do mile slovenske očetnjave. Že predvečer 21. jun. naznanjal je raz precej visokih šumberskih razvalin velik kres ter grom topičev celi širni okolici slavnostni dan. Družega dné ob 9. uri zbrala se je vsa šolska mladež v šolski sobi na Selih, od koder se je potem podala

meji neprestanim pokanjem topičev na četrto ure oddaljeno razvalino šumberško, kjer stoji mala alična podružna cerkva posvečena sv. Katarini. Ob 10. uri bila je slovesna sv. maša, pri kateri se je pela pesem v čast sv. Ahaciju in ob koncu sv. maše odpela se je zahvalna pesem. Po dokončanem opravilu v cerkvi šli so šolski otroci na zato odločeni prostor. Tu je bil postavljen ličen šotor. Na to pojasni gosp. administrator in katehet Josip Kos v kaj jedernatem in podučnem slavnostnem govoru pomen današnjega dné, kojega so otroci in mnogobrojno zbrano občinstvo prav pazljivo poslušali. S trikratnim „slava“-klicem na domovino in presv. cesarja Frančiška Jožefa I. konča svoj govor, kateremu so vsi pričujoči navdušeno pritrdili. Zatem so otroci odpeli tri kitice cesarske pesmi ter „Avstrija moja“ pod vodstvom g. učitelja Mir. Jazbec-a. Na to deklamoval je prvi deček celo 43 odstavkov obsegajočo narodno pesem o boju pri Sisku: „Ravbar“; drugi: „Sisek rešen“ (Hieinger); tretji „Lavdon“ in zadnji: „Slava Slovenceem“ (Virk). Potem so bili otroci pogoščeni; g. administrator pa je po vrhu še otroke in mnoge odrasle obdaroval s spominsko knjižico Koblarjevo: „Zmaga pri Sisku“. Lepa slavnost ostane vsem udeležencem v lepem spominu.

(Iz Rovt.) 1. julija. Vsled mnogih prošenj je visoko trgovinsko ministerstvo dne 6. junija t. l. vendar le dovolilo pošto v Rovtah. Imeli bodemo takozvano pošto s potom. Pisma bode pot donášal vsaki dan iz Dolenjega Logatca. Tudi nabiralnica poštne hranilnice se bode v Rovtah otvorila. Kako primerno bode to za mnogoštevilne posle, ker bode lahko svoj zaslužek varno in obrestinosno nalagali v poštno hranilnico! Služba poštarjeva za Rovte je že razpisana. Kmalu bodemo stopili v ožjo dotiko z drugim svetom. Ne samo dvakrat na teden, kakor dosedaj, ampak vsaki dan bodemo lahko zvedeli in brali, kaj se drugod godi, pa tudi poročali o svojih domačih veselih in žalostnih dogodkih. Obvarovani bodemo mnogih sitnostij in troškov, katere smo dosedaj imeli radi tako oddaljene pošte. Nova cesta, jedna najlepših na Kranjskem, ki je bila lani do farne cerkve v Rovtah narejena, se bode najbrž prihodnje leto do meje žirovske občine nadaljevala. Dne 21. junija je bil sam blagorodni gospod deželni glavar z nadinženrjem Vičelnom v Rovtah, da si je ogledal kraj, po katerem naj bi se cesta naredila. Tudi blagorodni gospod Lovro Šebenikar iz Rakeka, predsednik logaškega cestnega odbora, je došel tisti dan v Rovte in se potegoval za nadaljevanje ceste, za katero si je že dosedaj pridobil toliko zaslug. Veleblagorodnemu gospodu deželnemu glavarju so se Rovte jako dopadle. Sploh utegnejo rovtarski hribi postati obče priljubljeni kraj za izlete. Iz Logatca, z Vrhnike in celó od drugod prihaja skoraj vsako nedeljo mnogo gospode v Rovte. Krasna okolica: gozdiči, vrsteči se z njivami, senožeti in pašniki, velike kmečke hiše, raztresene po dolinah in po hribih, prelep razgled na gorenske in na notranjsko planine, vse to navdušuje slehernega tujca. Neki prav odličen gospod je rekel: „Kaj potrebujemo iskati lepih krajev po tujih deželah? Z Rovtami se le malokateri planinski kraj meriti more.“

(Dalmatinske novice.) Namestništvo je potrdilo pravila novega društva: „Kmečko gospodarско društvo Dalmacije“ s sedežem v Zadru. Namen mu je: npravstveno in gospodarstveno zboljšanje naroda in napredek poljedelstva. Društvu član more biti vsak, ki plača 2 gl. na leto. List, ki se bo izdajal, dobival bo zastoj. Bog daj srečo, da bi se zanemarjenemu kmečkemu stanu v Dalmaciji zboljšalo stanje. — Kakšne so tiskovne razmere na Hrvaškem, je znano. Malokateri dan preide, da ne bi bil „Obzor“ ali Hrvatska“ zaplenjen; čisto sta oba; če pa izideta, imata gotovo nekaj praznega. Kaže se, da se v Dalmaciji skušajo v tem obziru s Hrvati. Poučno-zabavni (!) časopis „Hrvatska“, ki je jel nedavno izhajati, je bil letos med 12. številkami dvakrat zaplenjen. Velikrat se kaj takega po svetu ne dogaja. — Dne 26. t. m. so kopali v Zadru vojaki zemljo izpod starega zida bivše trdnjave. Tu se zruši gorenja stran zidu nanje in jih podsuje. Jeden je mrtev, štirje pa nevarno ranjeni. — O zaderskih Hotentotin, ki so napadli brez vsacega vzroka slavilce Gunduličeve, se vedno več sliši. Za židom skriti so čakali prišlecev oboroženi s kamnom; k sreči so jih spazili orožniki in jih razgnali. Nekega gospoda so bili s palico po glavi, ker je nosil trobojni trak.

Med njimi je bil tudi dopisnik laškim novinam. Dovolj bo imel poročati v domovino o omiki dalmatinskih bratcev. — „Smotra“, srbski listič, ki je razkacen na vse katoliško in hrvaško, je pisala članek o volitvah v Nemčiji. Tam naštevajo tri demagogije: klerikalno, napredno in socijalistično. Katoličane imenuje po protestantskem vzorcu klerikalce in jih šteje v jedno vrsto s socijalisti. Tudi drugod se kaj takega dogaja. Kaj, ko bi se morda včasih kaki stranki reklo „vladna demagogija“. — V slavo Gundulića so vzlasti povdarjali njegovo versko prepričanje, njegovo živo krščanstvo. „Katol. Dalmacija“ piše o tem: „Gundulića kot pesnika dosegati je redkim dano. Kar pa moremo in moramo, je to, da mu sledimo v krepostih krščanstva, človeštva in domovinstva. — On, prvi sin svoje ožje domovine, se ni sramoval vsako leto kot najnižji meščan v krogu ponižnih redovnikov na osamljenem malem, skalnem otočju Dakoš, daleč od šuma in ropota, misliti na svojo dušo in na večnost“. Vsakoletne duhovne vaje tega veleuma in zenijalnega pesnika budite tudi našim parnasovcem v vzgled. Ne bilo bi toliko gnjilega, nezrelega, surovega v našem slovstvu, če bi naši slovstveniki več mislili na svojo dušo in njeno popolnjenje. „Katol. Dalmacija“ nadaljuje: „Danes se misli v kljub zgodovini in zdravemu razumu, ki nikakor ne moreta deliti duševnega veličanstva, plemenitosti srca in domovinske kreposti od iskrenega verskega prepričanja, najti v borbi proti veri za narode tisto krepost, ki jih v stiski krepi, da ne obupajo, tisti vrelc, iz katerega pijó vodo življenja in moči. Neumneži! Glejte Gundulića. Če bi bil brezbožnik, umrl bi bil v razuzdanosti, neznan, nepoznan, ali pa bi bil zapustil potomstvu spomin Judov ali Herostratov. Pomnimo in učimo se!“ Temu pristavljamo: Pomnimo tudi mi to resnico, ki jo kliče najradikalnejši dalmatinski list svojim rojakom. Brez verskega življenja ni moči, ni značajev, ni kreposti!

Vabilo

šesti redni občni zbor
„Katol. tiskovnega društva
v Ljubljani“

v sredo, dne 5. julija ob 10. uri popoldne
v veliki dvorani

knezoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Predsednikov ogovor.
2. Tajnikovo poročilo o odbozovnem delovanju v minoletem društvenem letu.
3. Volitev novih odbozovnikov.
4. Posamezni navpeti.*)

V Ljubljani, dne 19. junija 1893.

Odbor.

Društva.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za brdski okraj) bode imela letošnji občni

zbor prihodnji četrtek dne 6. t. m. ob 4. uri popoldne pri Slaparju v Lukovici. K obilni udeležbi najljubšeje vabi odbor.

(Ptujška podružnica sv. Cirila in Metoda) hotela je dne 25. junija zborovati pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Vsled neugodnega vremena moral se je shod preložiti. Vršil se bo ob vsakoršnem vremenu v nedeljo 9. julija ravno tam. K obilni udeležbi vabi načelnništvo.

Telegrami.

Dunaj, 3. julija. Grof Taaffe je odpotoval v Nalžov.

Dunaj, 3. junija. Tat Groschl je mej sprehodom skočil s koridora na dvorišče in bil takoj mrtev.

Praga, 2. julija. V Strašnici se je sešlo kacic 500 delavcev, ne da bi bili napovedali shod. Shod je razpustila policija. Kacic 80 mladih ljudij, ki so se ustavljali, so zaprli, drugi so se razkropili.

Praga, 3. julija. Mej 93 osebami, ki so jih včeraj v Strašnici zaprli, sta eden trgovski akademik in jeden šolski deček, drugi so pa delavci. Izročili so jih kazenskemu sodišču.

Gostinec, 2. julija. Cesar se je včeraj semkaj pripeljal in je bil navdušeno vsprejet od topliških gostov. Cesar je takoj obiskal cesarico.

Rim, 2. julija. V Monte Saracinu pri Foggii bil je hud potres, ki je napravil nekaj škode.

Kolonja, 3. julija. „Kölnische Zeitung“ je izvedela iz najboljšega vira, da se vsakako snideta nemški cesar in ruski carjevič ob carjevičevem povratku.

Berolin, 2. julija. Ne vé se sploh, če letos potuje cesar na sever. Dokler se ne reši vojaška predloga, nikamor ne odpotuje.

Tujci.

27. junija.

Pri **Maliču**: Reichman, Reiner, Selman, Kulm, Popper, Ehrenfeld, trgovci; Ratzky, potovalec; Hanke uradnik, s sestro, Semidt s sestro; Dobesta in Regen, z Dunaja. — Kopper, trgovec, iz Linca. — Čuček, zasebnik, in Brandl, živinonadzdravnik, iz Gradca. — Hensel, zasebnik; Molich z neakinjo; Hofbauer in Pamer iz Trsta. — Pluhaček, trgovec, iz Brna. — Freudenthal, trgovec, iz Budimpešte; Kos iz Maribora. — Wieser, zasebnica, iz Bleda. — Ivančič iz Cirkelj. — Gruntar, notar, iz Logatec.

Pri **Stonu**: Schulhof; Steiner; Semen in Winter, trgovca; Lederman, Rosenbaum, Berte, potovalec, z Dunaja. — Okorn, Bobnar, Pire, Ostermann iz Novega Mesta. — Hoffman, poštar, iz Sarajeva. — Mickulič s sinom, Buccari, Rovere iz Trsta. — Gottinger in Hiltl, poročnika, z Reke. — Aussenik, poštni kontrolor, in Brichta iz Ljubljane. — Baš, notar, iz Celja. — Meier, trgovec, iz Monakovega. — Gatsch, trgovec, iz Kostanjevice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wassnig in Jeršan, trgovca, z Dunaja. — Stook, posestnik, z Reke.

Pri **avstrijskem caru**: Albera, trgovec, iz Maribora

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	735 3	17 0	sl. vzh.	oblačno	0 00	
1 2. u. pop.	736 1	26 2	sl. jvzh.	jasno		
9. u. zveč.	735 6	21 2	sl. sever	„		
7. u. zjut.	737 5	21 0	brezv.	jasno	0 00	
2. u. pop.	736 0	26 6	sl. sever	„		
9. u. zveč.	736 7	21 6	„	del. oblač.		

oređna temperatura obeh dni 21 5° in 23 1°, oziroma za 25 nad in 4 0° pod normalom.

Zahvala.

328 (1)

Za vsestranske izraze srčnega sočutja o smrti iskreno ljubljene matere, oziroma stare matere in tašče

Barbare Penčuh,

dalje za častno udeležbo pri pogrebnem sprevodu izrekajo vsem p. n. sorodnikom, prijateljem in znancem, osobito prečastitej duhovščini, gospodom meščanom, ki so blagovolili nositi rakev in zraven svetiti, gospodom nositeljem vencev in gosp. pevcem idrijske čitalnice in delavskega bralnega društva za prelepo in do srca segajoče petje v cerkvi in na grobu, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Idriji, dne 1. julija 1893.

Žalujoči ostali.

329 1

Žalostnim srcem naznanjamo rodbini, prijateljem in znancem, da je v soboto 1. julija v Gospodu zaspal

Fran Lazar,

župnik v Sv. Petru u šumi poleg Pazina v svoji 63-letni starosti. Pogreb je bil danes v ponedeljek.

Priporoča se v blagi spomin!

Sv. Peter u šumi (Istrija), 3. jul. 1893.

Janez Lazar,
brat.

Iv. Perpar, nečak,
pravnik.

Hiša na prodaj.

Hiša v dobrem stanu na lepem prostoru z velikim vrtom, njivami in gozdom pri sv. Duhu blizu kolodvora „Skofjaloka“ lastnina posestnice Katarine Kovarčič, cenjena na 2735 gld., bo dne 20. julija, oziroma 17. avgusta prodana na očitni dražbi pri sodišču v Škofji Loki. — Hiša je posebno primerna za kakega vpokojenega duhovnika. 323 3-3

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo 1892. l. v zlatu.

Zajamčeno s prvo hipoteko na železnicah Ruščuk-Varna, Kaspičan-Sofija-Kistendil in pristanišči Burgas in Varno.

Popolnoma davka in pristojbin prosto za zdaj in za zmeraj.

Povračljivo al pari v polletnih zrebanih v 33 letih.

Se ne more konvertovati do 1898. leta.

Mejnarodni naložni papir, kotovan na Dunaju, v Berolinu, Amsterdamu in Genfu.

Se obrestuje po sedanjem kurzu s 6 30%.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Dunajska borza.

Dne 3. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 55 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 90 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 75 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	984 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	335 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	123 „ 80 „
Napoleon (20 fr.)	9 „ 82 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 86 „
Nemških mark 100	60 „ 70 „

Dne 1. julija.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 80 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 „ 56 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	— „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ 50 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 30 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 „ 50 „
Papirnih rubeljev 100	129 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.